

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer 'En Ya'aqov

agadot Bavli vi-Yerushalmi 'im perushe ve-ha-ḥidushim she-ba'u bo
ke-khol asher nidpesu kamah pa'amim : u-ve-tosefet ma'alot rabim

Ibn-Ḥaviv, Ya'aqov Ben-Shelomoh

המלש ןב בקעי, ביבח-ןבא

[Kaliningrad?], [1860?]

יעישת קרפ. והדש תא רכומה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9337

שום היתומים פרק ששי ערכין רא

[פיסקא] המקריש נכסיו מעלין לו תפילין. ההוא כר
גברא דוכן לנכסיה אתא לקמיה
דרב יומר א"ל סליקו ליה תפילין מאי קמ"ל
מתני' היא המקריש נכסיו מעלין לו תפילין מהו
דתימא התם הוא דסבר מצוה קא עבידנא אבל
לענין זכוני מצוה דגופיה לא זכין איניש קמ"ל:

המוכר את שדהו

פרק השיעי

א"ר יוסי בר חנינא בא וראה כמה קשה אבקה טו
של שביעית אדם נושא ונותן בפירות ל
שביעית לסוף מוכר את מטלטליו שנא' *בשנת ע"ג
היוכל הזאת תשובו איש אל אחוזתו וכת' *וכיוקרא כה
תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך דבר ^ס
לך ואקריך לפלוני וירד הראשון ומכר ואכל (ר"ג) [רשנ"ג] אומר וע"ש
אין לשני אלא מה ששייר ראשון וה"כ הוי רשע ערום: ^ס כוהרש"א
[המקריש נכסיו תפילין בכלל נכסיו: מעלין לו תפילין ופודה
אותן]: סליקו ליה תפילין קללו לו תפילין מראשו
עד שיפדס בדמים: מצוה קא עבידנא דיהיבנא לנדק הבית
הילכך אכל נכסיה הוה דעתיה:

אבקה של שביעי' עושה סקורה בפירות שביעי' ולהכי קרי ליה
אבק שאין זו עיקר מלותה של איסור שביעית: וכתיב וכו'
וסמך ליה וכו' תמכרו ממכר ודרשינן סמוכין והכי אמר רממכ'

ואינו תפילין והם קרינן בהו' הוי' יסודו מוחזק הוה

הנקנה מיד ליד לא הרגיש לסוף מוכר את שדותיו
 שנא' וכי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו לא באר
 ויקרא כה לידו לסוף מוכר את ביתו שנא' *ואיש כי ימכור
 בית מושב. מאי שנא התם דקאמר לא הרגיש
 ומאי שנא הכא דקאמר לא באר לידו כדרך
 הונא דאמר רב הונא כיון שעבר אדם עבירה
 ושנה בה נעשית לו כהיתר לא באר לידו סוף
 שמוכר את בתו שנאמר *וכי ימכור איש את בתו
 לאמה ואע"ג דבתו לאו בהאי עניינא כתיב ניהא
 ליה לאיניש דלזבון ברתיה ולא נזויף ברבייתא
 דאלו התם מיגרעא ואזלא והכא קא מוספא
 אס לא תשמרו מצות יונל סופכם למכור מטלטלים וכלי תשמיש;
 (הנקנה מיד ליד דהייכו מטלטלין:) [לא הרגיש לא מדעזע
 לזב מן העביר'] : (מאי שנא דקאמר לא הרגיש וכי דמשמע
 שאס יודע שעשה עבירה פורש ונחת לידו ר"ל לא עלה על לבו
 שעשה עבירה: מיגרעא ואזלא שילאה נכערות כלל פדיון;
 הנמכר לע"ז לקטוב עלים:) [זהו לשון רש"י לא באר לידו משמע
 שלא יעלה על לבו שיהא עושה שום עבירה: נעשית לו כהיתר
 דומה בעיניו כהיתר הילכך ברישא דלא עבר עדיין אלא פעם
 אחת תכי הרגיש דמשמע שהיה יודע וכוחן אל לבו שהיה עובר
 אבל לא כרתע מן העבירה ועשהה ובפעם שניה תכי לא באר
 לידו שאפילו על לבו אין עולה שיהא עבירה: ניהא ליה לאיניש
 דלזבון ברתיה ולא לזויף ברבייתא דרבייתא כתיב כהאי עכייכא
 דכתיב אל תקק מאתו כשך ומרביית וגו' הא ודאי מקמי הכי כבר
 זכנה לברתיה דנהכי כיקא ליה: פדיון בתו מגרעת ואזלא

שמות כל

המוכר את שדהו פרק תשועי ערכין רב

ואזלא לא באת לידו סוף שילונה ברבית שנא'
*וכי ימוך אחיד וכתיב *אל תקח מאתו נשך ויקרא כה
ותרבית לא באת לידו סוף שמוכר את עצמו ^{סס}
שנא' כי ימוך אחיד עמך ונמכר לך לא לך אלא
לגר [שנאמר לגר] ולא לגר צדק אלא לגר
תושב [שנאמר לגר תושב] משפחת גר זה נכרי
כשהוא אומר לעקר זה הנמכר [ונעשה משרת
לע"ז עצמה]:

משנה הניע יום י"ב חדש ולא נגאלה היתה טו
חלוטה לו אחר הלוקח ואחר הניתן לו לא

במחנה שנאמ' *לצמיתות *בראשונה היה נטמן יום ויקרא כה
י"ב חדש שחהא חלוטה לו התקין הלל (הזקן) שיהא ^{סס ע"ב}
חולש את מעותיו בלשכה ויהא שובר את הדלת
ססתס מכירות הנת אינה שתיא שפסה אלא עד שיגיעו ימי
בערות ואם בא לפדותה בתוך כך מקצת הדמים שמכרה כמה
מגיע לכל שנה שהיתה ראויה להיות ציד האדון ולפי אותו קצבון
המגיע לכל שנה מככה לו אדון לכל שנה ושנה ששימשתו כדתניא
בקיידושין (דף יא) והפדה מלמד שמגרעת פדיונה ויולאה:
ונעשה משרת כעשה משרת לע"ז לקטוב עלים ולשאוב מים]:
(תרגום לצמיתות לקלוטין וכן ויקלטו ממנו עכינו קלטו העכין
ושמו אותו דין פסוק ומתוך): היה נטמן הלוקח ביום י"ב
קודם כדי שלא ימלאהו מוכר ליתן לו מעותיו והוא קלוט לו:
[שיהא חולש כמו קולש על גוים וכדגרסינן מטילין קלשים על
הקדשים שיהא מטיל מעותיו ללשכה שנעזרה: ויהא שובר את
הדלת של בית שמכר וככנס]:

ונכנס אימתי שירצה והלה יבא ויטול את מעותיו:

יו *ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סוכות וישבו לב

בסוכות כי לא עשו מימי ישוע ונז

ע"כ אפשר בא דוד ולא עשה סוכות (בא שלמה ולא

במחיה ח עשה סוכות) עד שבא עזרא אלא מקיש ביאתם

בימי עזרא לביאתם בימי יהושע כן נזן מה ביאתם

בימי יהושע מנו שמיטין ויובלות וקדשו ערי חומה

(ונחחייבו בתרומות ומעשרות) אף ביאתם בימי

עזרא [וכי] *ואידך דבעי רחמא על יצרא דעין

לג ובטלין ואגין זכותה עלייהו כי סוכה]. *ויאמר

ע"כ מה הציון הלו אשר (אנכי) [אני] רואה ויאמר

אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא

מיהודה [ויקרא את הדברים האלה אשר עשית

על המזבח בירת אל] וכי מה טיבו של יאשיהו

בבית אל אלא כשהחזירן ירמיהו יאשיהו מלך

הושיע עליהם רב נחמן בר יצחק אמר מהכא *גם יהודה

שת קציר לך בשובי שבות עמו:

אלא מקיש ביאתם בימי עזרא דהא כי לא עשו ללו אסוכות

סהדר אלא ה"ק כי לא עשו מה שעשו עכשיו קיסות

יהושע ומאי כיהו קידוש הארץ: מנו שמיטין התקילו למכות

ע' דש"י שמיטין ונתקיינו במעשר: (מה טיבו של יאשיהו בבית אל

והלא בית אל ממלכי ישראל היה ויאשיהו מלך יהודה היה

כשהקזיר ירמיהו לישראל מהגולה: קציר קלין דכו"ן מתקלסא

ברי"ש כדכתיב כנוכד ראלר כנוכד כאלר: